

bestyrelsen og lodsejeren enighed om de foreslåede ændrede adgangsforhold eller om det tilbudte erstatningsbeløb, henvises sagen til de i kapitel II omhandlede taksationsmyndigheder.

Stk. 4. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens i henhold til stk. 1 fremsatte krav må anses for berettiget, og i bekræftende fald om det af vejbestyrelsen eventuelt fremsatte forslag til ændrede adgangsforhold er tilfredsstillende. Er dette ikke tilfældet, fastsætter kommissionen i overensstemmelse med reglerne i § 26 erstatning for arealets overtagelse.

Stk. 5. De udgifter, der vil være at afholde i henhold til stk. 1—4, påhviler vedkommende vejbestyrelse. Dog afholder vejfonden 85 pct. af udgifterne.

§ 38.

Hvis forholdene, efter at de i § 35 omhandlede udvalg har afsluttet deres gennemgang af de i amtsråds kredsen beliggende veje, gør det ønskeligt at inddrage andre vejstrækninger under de i henhold til § 35 fastsatte bestemmelser eller helt eller delvis at ophæve sådanne bestemmelser, kan udvalget til enhver tid efter anmodning fra ministeren for offentlige arbejder eller efter indstilling af en vej- eller kommunalbestyrelse tage spørgsmålet op til behandling i overensstemmelse med foranstående regler.

§ 39.

Stk. 1. Det påhviler matrikelmyndighederne og de praktiserende landinspektører ved forefaldende udstykning og bygning myndighederne ved udfærdigelsen af byggetilladelser at påse, at reglerne i dette kapitel eller bestemmelser, som er truffet i medfør heraf, iagttages.

Stk. 2. Indtil der er truffet endelig bestemmelse angående de i § 35 omhandlede varige begrænsninger med hensyn til tilslutning af nye veje og overkørsler m. v., kan vejbestyrelserne forlange, at approbation på frastykning af parceller ud til en offentlig vej eller optagelse på matrikelkortet af en ny vej i tilslutning til en offentlig vej udskydes i indtil ét år. Den angivne frist af ét år kan med tilslutning af det for vedkommende amtsråds kredse i henhold til § 35 nedsætte udvalg forlænges med indtil ét år.

Kapitel IV.

Byggelinjer.

§ 40.

Stk. 1. Når vedkommende vejbestyrelse af færdselshensyn finder, at der bør sikres en offentlig vej mulighed for udvidelse til større bredde, eller at færdselens tarv i øvrigt gør det fornødent, kan den beslutte, at fremtidig bebyggelse ved vejen, hvad enten bebyggelsen sker på en hidtil ubebygget del af en grund, ved ombygning af en bestående bygning eller i stedet for nedbrændte eller nedrevne bygninger, skal holdes bag ved byggelinjer, der forløber på begge sider af vejen, og hvis indbyrdes afstand ikke overstiger 40 m ved hovedlandeveje og landeveje og 30 m ved andre offentlige veje. Dog kan ministeren for offentlige arbejder i særlige tilfælde tillade, at afstanden mellem byggelinjerne ved hovedlandeveje og landeveje samt biveje i købstæderne, København og Frederiksberg forøges indtil 50 m, ligesom amtsrådene i særlige tilfælde kan tillade, at afstanden mellem byggelinjerne ved sognekommunale biveje forøges indtil 50 m. Byggelinjerne fastlægges normalt i forhold til vejens midtlinje. Hvad der i henhold til foranstående gælder om bygninger, gælder også om sportspladser, kirkegårde, tankanlæg og andre anlæg af blivende art.

Stk. 2. Såfremt det af hensyn til sikring af fri oversigt ved vejkryds måtte være ønskeligt at fastlægge en anden beliggenhed af byggelinjen end den i stk. 1 angivne, kan vejbestyrelsen træffe bestemmelse herom.

Stk. 3. Når en grunds grænselinjer mod vej skærer hinanden under en vinkel, der er mindre end 135 grader, skal det således fremkommende hjørne afskæres med en linje, der danner lige store vinkler med de to vejlinjer. Hjørneafskæringen skal have en længde af mindst 5 m, der i områder med ældre, tæt bebyggelse kan nedsættes til 3 m.

Stk. 4. Anvendelsen af de anførte mindste afstande for bebyggelsen forudsætter, at bygningen opføres med sin jordlinje i fremtidig vejhøjde. Er dette ikke tilfældet, skal bygningen rykkes så meget længere tilbage, som svarer til 1,5 gange højdeforskellen, foruden den fornødne bredde til passage foran bygningen mindst 1 m.

§ 41.

Stk. 1. Til sikring af gennemførelsen af nye eller større forlægninger af bestående offentlige veje, der er optaget på den i § 21 omhandlede vejplan, og til sikring af fri oversigt ved sådanne veje kan vedkommende vejbestyrelse træffe bestemmelse om, at bebyggelse og de i § 40 i øvrigt omhandlede anlæg af blivende art skal holdes bag byggelinjer, der angives på en af vejbestyrelsen udarbejdet plan. Vejbestyrelsen kan tillige træffe bestemmelse om vejens tilslutning til andre veje samt om, i hvilket omfang der fra de tilstødende arealer vil blive direkte adgang til vejen.

Stk. 2. Med tilslutning af ministeren for offentlige arbejder, for sognekommunale biveje dog med tilslutning af vedkommende amtsråd, kan vejbestyrelsen endvidere træffe bestemmelse som i stk. 1 angivet til sikring af mindre forlægninger og udretninger af bestående veje samt til sikring af regulering af vejryds.

Stk. 3. Forinden en i henhold til stk. 1 truffen beslutning bekendtgøres efter reglerne i § 44, skal vejbestyrelsen have forhandlet med samtlige de af forslaget berørte kommuner. Opnås der ikke enighed med disse om forslaget, forelægges sagen til afgørelse for ministeren for offentlige arbejder eller, for så vidt et forslag til sikring af en sognekommunal bivej alene berører sognekommuner i en enkelt amtsrådsreds, for vedkommende amtsråd. Medfører beslutningen ændringer i by- eller markplandispositioner, der er godkendt af boligministeren, kan forslaget dog ikke gennemføres, medmindre denne samtykker deri.

§ 42.

Efter begæring af en vejbestyrelse, som er i færd med at udarbejde bestemmelser til sikring af en offentlig vej i henhold til § 41, kan ministeren for offentlige arbejder nedlægge forbud imod, at en ejendom, der kan ventes berørt af bestemmelserne, anvendes på en måde, der må antages at komme i strid med disse bestemmelser. Sådant forbud kan kun nedlægges for et tidsrum af ét år og kan ikke uden vejnævnets samtykke nedlægges mere end én gang.

§ 43.

Vejbestyrelsens beslutninger i medfør af §§ 40 og 41 kan i løbet af 30 dage efter den dag, da de er offentligt bekendtgjort i overensstemmelse med § 44, indankes for ministeren for offentlige arbejder, såfremt beslutningen er truffet af et amtsråd, et byråd, Københavns magistrat eller af Frederiksberg kommunalbestyrelse. For andre kommuners vedkommende sker påanke inden for samme frist til amtsrådet, hvis afgørelse inden 30 dage kan indbringes for ministeren. Den pågældende fritages dog ikke ved sådan klage for foreløbig at efterkomme den indankede beslutning.

§ 44.

Stk. 1. Om beslutninger, truffet i medfør af §§ 40 og 41, skal der ske offentlig bekendtgørelse på den i de berørte kommuner brugelige måde, ligesom vejbestyrelsen så vidt muligt bør sende meddelelse om bekendtgørelsen i anbefalet brev til de af bekendtgørelsen direkte berørte grundejere, hvis adkomst fremgår af tingbogen. I de i § 41 omhandlede tilfælde fremlægges den af vejbestyrelsen udarbejdede plan på kommunkontoret i de sogne- og købstadkommuner, der berøres af planen, eller på det for fremlæggelse af officielle bekendtgørelser i kommunen brugelige sted. Underretning sendes endvidere til vedkommende bygningsmyndighed samt til matrikelmyndighederne.

Stk. 2. De i overensstemmelse med foranstående fastslåede bestemmelser skal respekteres ikke alene af ejendommens ejere og brugere, men også af panthavere og andre indehavere af rettigheder over ejendomme, uanset hvornår sådanne rettigheder over ejendommene er erhvervet.

Stk. 3. Når de i § 43 fastsatte frister for indankning af de i §§ 40 og 41 omhandlede beslutninger for højere myndighed er udløbet og afgørelse af klagerne er truffet, sker der på vejbestyrelsens foranledning notering i tingbogen om, at der er truffet bestemmelse om byggelinje, idet det herved angives, hvorvidt beslutningen er truffet i medfør af § 40 eller § 41.

Stk. 4. Vejbestyrelsen skal på ejerens anmodning oplyse denne om byggelinjernes beliggenhed på hans ejendom. Forinden byggearbejder iværksættes enten på et til

en offentlig vej stødende areal, hvorpå der er noteret bestemmelser i henhold til § 40, eller på et matrikelnummer, hvorpå der er noteret bestemmelser i henhold til § 41, er byggherren pligtig til hos vejbestyrelsen at indhente oplysning om, hvorvidt arbejdets udførelse vil komme i strid med den truffne byggelinjebestemmelse.

Stk. 5. Det påhviler bygningsmyndighederne at påse, at der ikke udstedes byggetilladelse i strid med bestemmelser, truffet i medfør af §§ 40 og 41.

Stk. 6. Udstykningssager, der i henhold til § 8 i lov nr. 290 af 31. marts 1949 om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme forelægges vedkommende kommunalråd til erklæring, skal indeholde oplysning om, hvorvidt der på den pågældende ejendom hviler bestemmelser, truffet i medfør af § 41, og hvorvidt de parceller, der ønskes fraskilt, er berørt af byggebestemmelser i medfør af § 40. Såfremt dette er tilfældet og bestemmelserne er pålagt af en anden myndighed end kommunalrådet, skal der endvidere vedlægges en erklæring fra denne myndighed.

§ 45.

Stk. 1. Vedkommende amtsråd kan ophæve eller tillade afvigelse fra bestemmelser, truffet i medfør af §§ 40 og 41, om byggelinjer ved de af rådet bestyrede hovedlandeveje og landeveje. Tilsvarende beføjelse har amtsrådet med hensyn til byggelinjebestemmelser for sognekommunale biveje i amtsråds kredsen, for så vidt vedkommende kommunalbestyrelse i det enkelte tilfælde kan tiltræde, at bestemmelsen ophæves eller fraviges. Samtykke fra ministeren for offentlige arbejder udkræves dog til fravigelse fra eller ophævelse af bestemmelser, der er truffet i henhold til dennes godkendelse.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan ophæve bestemmelser, truffet i medfør af §§ 40 og 41, om byggelinjer ved købstadkommunale hovedlandeveje og landeveje samt ved hovedlandeveje i Københavns og Frederiksberg kommuner. Ministeren kan derhos i særlige tilfælde tillade, at disse bestemmelser fraviges. Ministeren kan bemyndige vejbestyrelserne til helt eller delvis og efter omstændighederne under nærmere fastsatte forudsætninger at udøve den ham til-

kommende beføjelse til at tillade fravigelse fra de nævnte bestemmelser, dog i alle tilfælde med rekurs til ministeren.

Stk. 3. Vedkommende vejbestyrelse kan ophæve eller tillade fravigelse fra bestemmelser, truffet i medfør af §§ 40 og 41, om byggelinjer ved de af samme bestyrede biveje i købstæderne, København og Frederiksberg. Samtykke fra ministeren for offentlige arbejder udkræves dog til fravigelse fra eller ophævelse af bestemmelser, der er truffet i henhold til dennes godkendelse.

§ 46.

Såfremt bestemmelser, truffet i medfør af §§ 40 og 41, bevirker, at ejeren af et areal efter taksationsmyndighedernes skøn afskæres fra en efter ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed økonomisk rimelig og forsvarlig udnyttelse af arealet, svarende til den af andre tilstødende eller omliggende arealer faktisk stedfindende udnyttelse, kan ejeren begære arealet overtaget af vejbestyrelsen mod erstatning. Sådan begæring skal fremsættes inden 3 måneder efter det tidspunkt, hvor de i § 43 omhandlede klagefrister er udløbet, eller, hvis klage er indgivet, inden 3 måneder efter, at endelig afgørelse af klagen er meddelt klageren.

Kapitel V.

Offentlige stier.

§ 47.

Stk. 1. Ved offentlige stier forstås i denne lov de stier, der er optaget på stifortegnelserne for vedkommende kommuner.

Stk. 2. De i dette kapitel omhandlede stier omfatter alene stier, der ikke udgør en del af de i kapitel I omhandlede offentlige veje.

§ 48.

Stk. 1. Amtsrådene, byrådene samt Frederiksberg kommunalbestyrelse er berettigede til inden for vedkommende kommunes område at overtage bestående stier som offentlige samt at anlægge nye offentlige stier.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne i de til amtsråds kredsene hørende kommuner er med amtsrådets samtykke berettiget til inden for vedkommende kommunes område at overtage bestående stier som offentlige samt at anlægge nye offentlige stier.

§ 49.

Stk. 1. Vejbestyrelserne udfærdiger, hver inden for sit område, en fortegnelse over de stier, der fremtidig skal være offentlige.

Stk. 2. I de til amtsråds kredsene hørende kommuner fremlægges den i stk. 1 omhandlede fortegnelse efter forudgående bekendtgørelse på den på ethvert sted brugelige måde til almindeligt eftersyn i 4 uger i den pågældende kommune og i sådanne tilgrænsende kommuner, i hvilke stien fortsætter, eller for hvilke den skønnes at have interesse, og indsendes derefter til amtsrådet, ledsaget såvel af de bemærkninger, der fra beboernes side måtte være fremkommet, som af de pågældende kommunalbestyrelses erklæring. Amtsrådet bestemmer herefter, hvilke stier der fremtidig skal henhøre under den pågældende kommunes bestyrelse.

Stk. 3. Når det i medfør af foranstående er fastsat, hvilke stier der fremtidig skal være offentlige, sker der herom bekendtgørelse i de lokale dagblade.

Stk. 4. Hvert 5. år foretages på tilsvarende måde en revision af stifortegnelserne, idet dog fremlæggelse af sognekommunale fortegninger i tilstødende kommuner kun er nødvendig, når stien agtes nedlagt som offentlig. Om de ændringer i stifortegnelserne, der finder sted inden for fortegningernes 5-årige gyldighedsperiode, sker der offentlig bekendtgørelse i overensstemmelse med reglerne i stk. 3. De sognekommunale stifortegninger kan kun ændres med amtsrådets samtykke.

Stk. 5. Med hensyn til den fremtidige benyttelse af de til de nedlagte offentlige stier hørende jordarealer finder reglerne i § 20 tilsvarende anvendelse, for så vidt jordarealerne ejes af vedkommende vejbestyrelse.

§ 50.

Stk. 1. Det påhviler vejbestyrelserne at drage omsorg for, at stiarealer, der erhverves af det offentlige, udskilles i matriklen. Tilsvarende udskillelse vil lejlighedsvis være at foretage af offentlige stier, hvis arealer inden nærværende lovs ikrafttræden er erhvervet af det offentlige. Nedlægges en sti, hvis arealer er erhvervet af det offentlige, er vejbestyrelsen ligeledes pligtig at foranledige fornøden ændring i matriklen fore-

taget. Reglerne i kapitel II finder tilsvarende anvendelse ved ekspropriation til anlæg eller udvidelse af offentlige stier. Vejbestyrelsen kan endvidere bestemme, at arealer, som hører til bestående stier, der har været til brug for flere særskilt matrikulerede og i særligt eje værende ejendomme, skal overtages af vejbestyrelsen, jfr. § 26.

Stk. 2. Under iagttagelse af reglerne i § 49 kan vejbestyrelsen beslutte, at bestående stier, hvis jordarealer ikke erhverves af vejbestyrelsen i medfør af stk. 1, skal optages som offentlige for et tidsrum af indtil 5 år ad gangen. De pågældende stier oprettholdes dog som offentlige, indtil de er udgået af stifortegningen i medfør af reglerne i § 49, stk. 4. Fastsættelsen af den vedkommende ejer eller bruger i denne anledning eventuelt tilkommende erstatning foretages, såfremt mindelig overenskomst ikke opnås, af de i kapitel II omhandlede taksationsmyndigheder. Er den pågældende sti før ikrafttrædelse af loven af 4. juli 1850 angående gangstier i offentligt øjemed udlagt som kirke- eller skolesti, eller er den fra alderstid blevet benyttet af alle og enhver, ydes der dog ingen erstatning.

§ 51.

Med hensyn til vedligeholdelsen af de offentlige stier finder reglerne i §§ 17—19 om vedligeholdelsen af de offentlige jeve tilsvarende anvendelse.

Kapitel VI.

Forskellige bestemmelser.

§ 52.

Stk. 1. Ingen må på det til vejen hørende areal foretage nogen forandring uden vejbestyrelsens samtykke. Der må ikke graves eller pløjes så nær ved vejens areal, at dette beskadiges. Uden vejbestyrelsens samtykke må der ikke foretages udgravning eller opfyldning nærmere vejens areal end 3 m, og gravens eller opfyldningens skråning mod vejen må højst have et anlæg på 1 : 1,5. Såfremt jordbundens art nødvendiggør det af hensyn til vejens stabilitet, kan vejbestyrelsen fastsætte en større afstand fra vejen, hvori udgravning eller opfyldning med nævnte anlæg må påbegyndes.

Stk. 2. Samtykke fra vejbestyrelsen udkræves endvidere til anbringelse på vejarealet af faste genstande, skilte eller lignende, der på de af amtsrådene bestyrede hovedlandeveje og landeveje ej heller uden vejbestyrelsens samtykke må anbringes således, at de rager ind over vejens areal, medens i øvrigt bestemmelserne i bygningslovgivningen finder anvendelse. Karnapper, åbne altaner, udbuede vinduer og lignende bygningsdele, der er hævet 2,8 m over vejen, kan dog uden amtsrådets samtykke anbringes ud over fortove langs hovedlandeveje og landeveje, men ikke ud over kørebane eller cykelsti. Det samme gælder porte, døre, skodder og vinduer, der er indrettet til at åbnes udad, for så vidt deres underkant holdes i en højde af mindst 2,2 m over vejen. Såfremt en virksomhed foretager reparation af køretøjer, rengøring, påfyldning af brændstof og lignende på en sådan måde, at køretøjerne herunder holder på vejen, er vejbestyrelsens samtykke ligeledes nødvendigt til denne benyttelse af vejarealet.

Stk. 3. Til oprettelse eller udvidelse af tankanlæg på eller ved offentlig vej udkræves vejbestyrelsens samtykke. I det omfang det skønnes påkrævet af vejtekniske eller færdselsmæssige grunde, kan vejbestyrelsen stille betingelser med hensyn til den nærmere udformning af sådanne anlæg.

Stk. 4. Forinden bestemmelse træffes i medfør af stk. 1-3, forhandler vejbestyrelsen med vedkommende politimyndighed.

Stk. 5. Det er forbudt at lede spildevand ud på veje eller til disses grøfter eller ledninger. Anden tilledning af vand må kun finde sted med vejbestyrelsens samtykke.

Stk. 6. Inden for 10 meters afstand fra vejskel må der uden for bebyggelse ikke i vintertiden anbringes genstande, der kan foranledige snesamlinger på vejen.

§ 53.

Vejbestyrelserne bestemmer, på hvilke strækninger og i hvilket omfang der vil være at træffe foranstaltninger mod glat føre på de offentlige vejers kørebaner.

§ 54.

Såfremt nogen på offentlig vej henkaster eller efterlader affald eller genstande, der

kan være til ulempe for færdslen, er vejbestyrelsen eller i påtrængende tilfælde politiet berettiget til for den pågældendes regning at lade det således henkastede eller efterladte fjerne.

§ 55.

Ministeren for offentlige arbejder udfærdiger vejledende regler for indretning af vejbelysning og for anbringelse af master og barduner til telegraf- og telefonledninger samt andre elektriske ledninger på veje, der er åbne for almindelig færdsel.

§ 56.

Stk. 1. For benyttelse af særligt indrettede offentlige parkeringspladser og -anlæg for motorkøretøjer kan vejbestyrelsen lade opkræve en afgift til dækning af udgifterne ved indretningen og driften, herunder ved udøvelsen af tilsyn med de parkerede motorkøretøjer.

Stk. 2. I øvrigt kan vejbestyrelsen i samarbejde med vedkommende politimyndighed bestemme, at der på steder, hvor en begrænsning af adgangen til at parkere motorkøretøjer er ønskelig, opkræves en parkeringsafgift, der kan sættes i forhold til det tidsrum, i hvilket motorkøretøjerne holdes parkeret.

Stk. 3. Vejbestyrelsens beslutninger i medfør af stk. 2 kan inden 30 dage efter, at de er offentligt bekendtgjort, indankes for ministeren for offentlige arbejder.

§ 57.

Stk. 1. Arbejder på ledninger i eller over offentlige veje udføres og bekostes af vedkommende ledningsejer, medmindre der ved kendelse af en landvæsenskommission eller særlig overenskomst mellem ledningsejeren og den pågældende vejbestyrelse er truffet anden ordning. Vejbestyrelsen kan dog forlange selv at lade de til vejenes istandsættelse fornødne arbejder udføre på ledningsejerens bekostning.

Stk. 2. Projekter til lægning af nye eller ændringer i bestående underjordiske ledninger samt til anbringelse eller flytning af stangrækker, lysstandere og lignende skal forinden arbejdets påbegyndelse godkendes af den pågældende vejbestyrelse. Til anbringelse eller flytning af stangrækker, lys-

standere og lignende på hovedlandeveje uden for Københavns og Frederiksberg kommuner udkræves godkendelse af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse. Dog skal ledningsejeren uden særlig tilladelse være berettiget til at lade udføre uopsættelige reparationsarbejder, når der snarest herefter sker anmeldelse derom til vejbestyrelsen.

§ 58.

Stk. 1. Handler nogen i strid med bestemmelserne i §§ 24, 33, 34, 35, 38, 40, 41, 42, 52, 56 og 57 eller i strid med en i medfør af disse bestemmelser truffet beslutning, straffes den pågældende med bøde.

Stk. 2. Endvidere er grundejeren pligtig efter vedkommende vejbestyrelses forlangende at omgøre den ved overtrædelsen skabte retsstridige tilstand. Ministeren for offentlige arbejder kan dog under særlige omstændigheder, efter indhentet erklæring fra vejbestyrelsen, gøre undtagelser herfra.

Stk. 3. Til gennemførelse af beslutninger, truffet i henhold til kapitel II, III, IV og VI, kan vejbestyrelsen forordre politiets bistand.

§ 59.

Stk. 1. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven træder i kraft den 1. august 1957, dog træder bestemmelserne i §§ 32-34 samt 39, stk. 2, i kraft straks. Ministeren for offentlige arbejder giver de nærmere regler for lovens gennemførelse. Samtidig med nærværende lovs ikrafttræden ophæves forordning af 13. december 1793 om vejvæsenet i Danmark, plakat af 6. august 1800 om godtgørelse for grunde til landeveje, plakat af 9. april 1804 om taksation af grunde til landeveje, forordning af 29. september 1841 angående vejarbejdet og vejjudgifternes fordeling m. m., plakat af 4. juni 1845 angående vejmaterialers afgivelse til bivejenes istandsættelse og vedligeholdelse, plakat af 4. juni 1845 om vejbøder, plakat af 24. marts 1847 angående nogle nærmere bestemmelser om retsbetjentes betaling i anledning af licitations- og taksationsforretninger med hensyn til visse vejarbejder, lov af 4. juli 1850 angående gangstier i offentligt øjemed og lov af 20. august 1853 angående forpligtelse til jords afgivelse til

offentlige biveje, alt i det omfang disse bestemmelser ikke tidligere er ophævet. Endvidere ophæves §§ 3 og 4 i lov af 6. april 1850 angående afgang af hartkorn for grundstykker samt lov af 21. juni 1867 om bestyrelsen af vejvæsenet m. m. i det omfang, denne lov ikke allerede tidligere er ophævet. Yderligere ophæves lov nr. 275 af 28. november 1928 om fastsættelse af byggelinjer ved gader og veje samt § 7 i lov nr. 28 af 1. februar 1930 om sikring af færdslen ved vejkrydsninger samt krydsninger mellem veje og jernbaner m. m. Endvidere bortfalder den ministeren for offentlige arbejder i henhold til § 4 i lov nr. 85 af 31. marts 1926 samt § 23 i lovbekendtgørelse nr. 328 af 6. juli 1950 om købstadkommunernes styrelse, jfr. bekendtgørelse nr. 505 af 4. december 1942, tilkommende bemyndigelse til efter indstilling af vedkommende kommunalbestyrelse i gade- og vejvedtægter for købstæderne, Frederiksberg kommune og de sønderjyske flækker at stadfæste bestemmelser om taksation, svarende til grundsætningerne i § 10 i lov af 14. december 1857 om gader, veje og vandløb i København med senere ændringer. Ligeledes bortfalder den amtsrådene ved lov nr. 90 af 23. marts 1932 givne bemyndigelse til efter indstilling af vedkommende sogneråd i gade- og vejvedtægter for landkommuner med bymæssig bebyggelse at stadfæste bestemmelser om ekspropriation og taksation, svarende til grundsætningerne i den fornævnte lov af 14. december 1857 med senere ændringer. Samtidig med nærværende lovs ikrafttræden bortfalder de i medfør af de fornævnte love stadfæstede bestemmelser om taksation i gade- og vejvedtægter for købstæder, Frederiksberg kommune og de sønderjyske flækker, ligesom bestemmelser om ekspropriation og taksation i gade- og vejvedtægter for landkommuner med bymæssig bebyggelse bortfalder. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til efter indhentet erklæring fra vedkommende kommunalbestyrelse at ophæve bestemmelser om ekspropriation i gade- og vejvedtægter for købstæder, Frederiksberg kommune og de sønderjyske flækker. De i lovgivningen opretholdt regler om landeveje bliver fremtidig at anvende med hensyn til hovedlandeveje og landeveje.

Stk. 2. Bestemmelserne i lovens § 12 kap. II, III og V samt § 52 skal ikke finde anvendelse i Københavns kommune.

Stk. 3. Nærværende lov medfører ingen ændringer i de beføjelser, der ved loven af 14. december 1857 om gader, veje og vandløb i København med senere ændringer og ved bygge-loven af 29. marts 1939 for staden København er tillagt de deri omhandlede myndigheder.

Stk. 4. Ministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen godkende, at bestemmelserne i kap. III eller nogle af disse ikke skal komme til anvendelse i Frederiksberg kommune.

§ 60.

Indtil der i overensstemmelse med reglerne i §§ 8 og 49 er sket meddelelse om, hvilke veje og stier der fremtidig skal være hovedlandeveje, landeveje, biveje og offentlige stier, forbliver de nuværende fortegnelser over landeveje og landevejsgader samt

fortegnelser over biveje i sognekommunerne og regulativer over offentlige gangstier i sognekommunerne, købstadkommunerne og Frederiksberg kommune i kraft, dog således at de i nærværende lov indeholdte bestemmelser finder anvendelse på de i nævnte fortegnelse og regulativer optagne landeveje, sognekommunale biveje og gangstier i sognekommunerne, købstadkommunerne og Frederiksberg kommune. I denne forbindelse henregnes de hidtidige landevejsgader under landevejene med bibeholdelse af de hidtil gældende regler vedrørende fordelingen mellem vedkommende amtskommune eller købstadkommune af udgifterne til landevejenes vedligeholdelse m. v. Fra lovens ikrafttræden og indtil den i § 8 omhandlede meddelelse om, hvilke veje og gader der fremtidig bliver biveje i købstæderne, Københavns og Frederiksberg kommuner, kommer de for disse kommuner fastsatte regler om biveje til anvendelse også på de hidtidige biveje.

Givet på Amalienborg, den 29. marts 1957.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.

Kai Lindberg.